

OKÓLNİK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 listopada 1935 r.

L. D. IV. 32406/3/35

w sprawie wyjaśnienia niektórych punktów umowy gospodarczej polsko - niemieckiej z dnia 4 listopada 1935 r.

Do

wszystkich Dyrekcyj Cel, urzędów celnych oraz Inspektoratu Cel w Gdańsku.

W dniu 4 listopada 1935 r. zawarta została między Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką umowa gospodarcza. Zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 14 listopada 1935 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień umowy gospodarczej między Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką, podpisanej w Warszawie dnia 4 listopada 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 512) postanowienia tej umowy mają być tymczasowo stosowane od dnia 20 listopada 1935 r. W związku z tem wyjaśnia się, co następuje:

1. Według artykułu 1 umowy gospodarczej towary, pochodzące z Rzeszy Niemieckiej, są traktowane na zasadzie klauzuli największego uprzywilejowania, to znaczy, że na czas trwania tej umowy korzystają z cel najniższych, które jakiegokolwiek państwu traktatowemu zostały lub będą przyznane, oczywiście, w obowiązujących umowach handlowych. Dotyczy to towarów, zgłoszonych do odprawy celnej od dnia 20 listopada roku bieżącego począwszy, a dla towarów, zgłoszonych przedtem, tylko wtedy, gdy uiszczenie cła nastąpi po upływie terminu, przewidzianego w art. 116 prawa celnego. Pojęcie pochodzenia towaru z Rzeszy Niemieckiej ustala się na podstawie postanowień art. 19 prawa celnego oraz § 12 przepisów wykonawczych do prawa celnego.

2. Towary pochodzące z Rzeszy Niemieckiej a wymienione w załączniku B do umowy skorzystają z cel konwencyjnych tam podanych, chyba, że w drodze klauzuli największego uprzywilejowania mogą skorzystać z cel niższych. Przytem wyjaśnia się co następuje:

a) piwo eksportowe niemieckie (z poz. 272 pkt. 1 tar. cel.): monachijskie, norymberskie, kulmbachskie, würrzburgskie, dortmundzkie, wuppertalskie (elberfeldzkie), berlińskie — w beczkach, beczułkach z drewna, żelaza, stali, — zaopatrzone przy przywozie w zaświadczenia, należycie wystawione przez Związek niemieckich browarów eksportowych i wizowane przez właściwy polski konsulat, podlegać będzie cłu konwencyjnemu zł 18 od 100 kg tak długo, jak długo obowiązywać będzie stawka konwencyjna na piwo z konwencji polsko - czeskosłowackiej z dnia 10.II. 1934;

b) przy stosowaniu zniżek konwencyjnych do środków pomocniczych do produkcji wyrobów gumowych (poz. 397 z pkt. 12 i z poz. 490 pkt. 2) należy żądać na ogólnych zasadach świadectw pochodzenia, gdyż faktura poświadczona przez Wirtschaftsgruppe Chemische Industrie w Berlinie nie zastępuje świadectwa pochodzenia.

3. Pochodzenie towarów z Rzeszy Niemieckiej stwierdza się zgodnie z przepisami zawartymi w okólniku z dnia 28 maja 1935 r. L. D. IV. 16979/3/35 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 15, p. 361), którego przepisy przystosowano do postanowień umowy gospodarczej polsko-niemieckiej okólnikiem z dn. 14 listopada 1935 r. L. D. IV. 30521/3/35.

4. Przewidziane w art. 9 umowy przypadki zwolnienia od cel w trybie obrotu warunkowego należy stosować na zasadzie pozwoleń odnośnych władz celnych (np. Ministerstwa Skarbu), jeżeli dla danych przypadków pozwolenia odpowiedniej władzy są wymagane przez postanowienia prawa celnego i przepisów wykonawczych do tego prawa.

Postanowienia art. 9 lit. „g” umowy odnośnie próbek i wzorów oraz protokołu końcowego do tego artykułu pokrywają się z postanowieniami prawa celnego i przepisów wykonawczych do tego prawa (§ 75).

Towary ze szlachetnych metali, przywożone przez komiwojażerów, jako wzory z zastosowaniem odprawy warunkowej, należy na żądanie zwolnić od powinności probierczej, o ile złożone zostanie odpowiednie zabezpieczenie, które przy towarach srebrnych nie może przekraczać podwójnej kwoty cła, zaś przy towarach złotych i platynowych czterokrotnej wysokości cła. O ile wzory nie zostaną na czas z powrotem wywiezione, złożone zabezpieczenie przepada, niezależnie od kar przewidzianych w ustawodawstwie. Powyższy przepis przenosi się na inne państwa traktatowe w ramach klauzuli największego uprzywilejowania, przyznanej tym państwom.

5. Zgodnie z postanowieniami protokołu końcowego do art. 1 umowy, niewyrabiane w kraju maszyny i aparaty, o ile korzystają ze zniżek celnych na podstawie pozwoleń Ministra Skarbu, przewidzianych w każdorazowo obowiązującym rozporządzeniu o zniżkach i zwolnieniach od cła, podlegać będą cłu w wysokości 20% zamiast normy 35%, przewidzianej obowiązującym obecnie rozporządzeniem dla pozycji z grup 67, 68, 69 i 73 tar. cel. (niewyrabiane w kraju maszyny i aparaty — dla celów produkcyjnych). Wyjątek stanowią maszyny i aparaty — włókiennicze (z grupy 67), które zamiast 35% podlegać będą cłu zniżonemu, wynoszącemu 10% cła autonomicznego. Zaznaczone to będzie, zresztą, w każdorazowo pozwoleniu Ministerstwa Skarbu.

6. Na zasadzie przyznanej towarom pochodzenia niemieckiego klauzuli największego uprzywilejowania i na zasadzie postanowień protokołu końcowego do umowy, biżuteria nieprawdziwa z poz. 1258 tar. cel. pochodzenia niemieckiego korzystać będzie ze stawek konwencyjnych, t. j. obecnie ze stawek z umowy handlowej polsko - czeskosłowackiej (dopóki ta ostatnia obowiązuje), względnie z innej umowy, jeżeli będzie przy przywozie zaopatrzona w świadectwo, wystawione przez Izbę Przemysłowo - Handlową w Idar - Oberstein, Frankfurt a/M., Hanaü, Heilbronn, Pforzheim lub Schwäbisch - Gmünd i wizowane przez właściwy konsulat polski, a stwierdzające, że wymieniony towar został wyprodukowany na terenie działania danej izby przemysłowo - handlowej.

7. Powołane w art. 11 ust. 2 umowy do wystawiania świadectw pochodzenia, oprócz urzędów celnych, niemieckie instytucje gospodarcze (izby przemysłowo - handlowe, Hauptabteilung II der Landesbauernschaften, urzędy handlu zagranicznego, izby rzemieślnicze) nie są władzami państwowymi, a zatem świadectwa pochodzenia przez nie wystawiane podlegają wizowaniu przez polskie placówki dyplomatyczne lub konsularne w Niemczech.

8. Czas trwania umowy gospodarczej polsko-niemieckiej z dnia 4 listopada 1935 r. został określony w art. 21 tej umowy na okres do dnia 31 października 1936 r., o ile nie nastąpi przedłużenie tego terminu.

Dyrektor Departamentu:
(—) St. Fr. Królikowski.